

Moć
dove

**Riječi na narednim stranicama ove knjige
samo su dokaz istinitosti Riječi Uzvišenog
Allaha:**

A kad te robovi Moji za Mene upitaju,
Ja sam, sigurno, blizu: odazivam se
molbi molitelja kad Me zamoli. Zato
neka oni pozivu Mome udovolje i
neka vjeruju u Mene, da bi bili na
Pravome putu!

(El-Bekare, 186)

**Životne okolnosti su različite, a Allah najbolje
poznaje mudrost stanja u kojem se trenutno
nalazimo.**

**Ma kakvo iskušenje nas u ovom životu zadesi,
sjetimo se da imamo Gospodara Koji je El-
Mudžib - Onaj Koji se Svojim robovima na
molbe odaziva.**

**Jer, naš Gospodar se uvijek Svojim robovima
odazivao...**

**Možda smo samo mi ti koji u Njegovu (po)moć
sumnjamo... ✨**

"Elhamdulillah, nikad nisam ostala uskraćena nakon usrdne dove. Hvala Allahu na dovi! I bez mnogo znanja o dovi još kao dijete, učenica, molila sam se i bilo bi mi dato.

Elhamdulillah! Poslije učeći o islamu i vrijednosti dove kao jednog od vidova ibadeta, dovila sam za sve. Jednom kao studentica, poranila sam kod porodice kod koje sam čuvala djecu i tako zarađivala za studij. Gladna sam bila. Bez novaca čekala sam na autobus. Sjetila sam se dove Musaa, a.s.: "Gospodaru moj, ma kakvu mi hranu dao ona mi je potrebna!"

Samo što sam pomislila/zadovila pozva me jedna žena koja je sjedila pored mene i reče:

"Uzmi koju šljivu. Sad sam ih kupila."

Pokazujući mi približavala mi je otvorenu kesu punu svježih šljiva. Koje sam ja inače uvijek voljela. 😊 Ovo je samo jedna u mnoštvu uslišanih dova. S Allahovim imenom Al-Fetah kad god bih dovila, sve se otvaralo, elhamdulillah!"

"Mnogo puta su mi dušu razdirala pitanja duše.
Nesuglasice, šutnja,
nerazumijevanje, bol zbog teškog stanja. Allah me nikad nije ostavio samu, problemi su se rješavali preko noći,
doslovno, iako sam mislila da im nema kraja..."

"Esselamu alejkum! Svakome savjetujem da uči dovu kojoj nas je Allahov Miljenik i Poslanik Muhammed s.a.v.s. podučio - Dovu protiv brige i tuge. To je dova koju mnogo voooolim i koju svakodnevno učim... Meni dva upečatljiva primjera, od kojih će jedan pomenuti. Kada sam se porodila sa drugom kćerkom, dva mjeseca prije isteka porodiljskog, sama pomisao da treba da se vratim na posao, u meni je budila veliku tugu. Ne zbog posla, Allah me je njime počastvovao, elhamdulillah, već iz razloga što treba da ostavim duži vremenski period dvije male kćerke, amanete od Gospodara svih svjetova.

Počela sam da učim Dovu protiv brige i tuge. Hvala Allahu Uzvišenom Koji me je uputio na nju.

Kada je došao dan kada sam trebala da idem na razgovor sa direktorom, ne samo da nisam osjećala tugu, potištenost, zabrinutost, već, imala sam osjećaj kao da idem da popijem kafu sa nekim. Između ostalog, on meni kaže i to još sa dozom neprijatnosti, da me ne uvrijedi, pomalo zastajkujući dok govori: "Razmišljali smo, i imamo prijedlog za tebe... Šta misliš, pošto sada ima puno djece u vrtiću, da podješ da im pomogneš dva-tri sata, a nakon toga da radiš svoj posao... Kako ti se čini... I da radiš pet sati pet dana sedmično?"(do tada sam radila šest dana po osam sati dnevno) Subhanallah subhanallah subhanallah... Odmah sam pristala! Ne samo što mi se smanjio broj radnih sati, već sam u početku sa starijom, a kasnije sa obje kćerke koje sam dovodila u vrtić, bila tri sata od ukupno pet sati radnog vremena."

"U četvrtom razredu osnovne škole, učiteljica nas je upoznala s' noću želja. Bila sam neopisivo sretna tim saznanjem. Imam nepunih deset godina, dolazim kući i razmišljam kako da dovim? Niko mi nikada prije toga nije rekao da dovim Svome Gospodaru, i još ljepše od toga, da me On zaista čuje i uslišava moje molbe. Kako sam uputila dovu? 😊

Izađem iz svoje avlike i stanem pred komšijinu ogradu (misleći da ne mogu to obaviti tek tako, u svojoj kući, avlji), podignem ruke i kažem:

"Allahu, daj mi da mi se mama vrati, sutra!"

Spustim ruke i time okončam svoju dovu, sigurna u riječi svoje učiteljice, sigurna u plemenitost Gospodara. Sutra, nakon šest mjeseci odsustva, moja mama je došla kući. ❤️

(* Moji roditelji su tada bili u procesu rastave, mama je jednog običnog jutra, nakon pospremljene kuće i napravljenog doručka, otišla..

* Sada znam da je svaka noć, noć želja.)

I danas, nakon deset i više godina, kada neko spomene dovu.. ja se sjetim ove moje prve dove. Suze obliju moje lice, zahvalnošću. Divan li je naš Gospodar, Onaj Koji se na naše dove odaziva! Milostivi, Samilosni." ✨

"Moja priča je malo duža, ali eto ko bude imao vremena i želje neka pročita. Živim i radim u nemuslimanskoj zemlji. Hvala Allahu na uputi, trudim se biti što bolja muslimanka.

Klanjam, postim, ali falio mi je hidžab. Kako je vrijeme odmicalo sve mi je bivala veća želja za hidžabom, ali eto čovjek kao čovjek boji se okoline, šta će na poslu da kažu itd.

Jednog dana sam došla sa posla i tako dok sam pila kafu vidim da je moja poznanica preselila na Ahiret u 29. godini života. To me mnogo potreslo jer smo bile isto godište i ona je isto imala dvoje djece kao i ja. Tu sam prelomila i ustala

da pišem otkaz za posao i rekla suprugu ja sutra idem u biro da pitam za maramu, ako ne dopuste onda ću da dam

otkaz, jer šta ako ja sutra umrem bez marame u ovom stanju, kako ću dragom Allahu račun položiti. Tako je i bilo, ali zaboravila sam reći da je dova uvijek bila prisutna, znači uvijek sam dovila za maramu.

Sutradan sam otišla do biroa i rekla da se ja hoću pokriti i iznijela svoje razloge za to. Šefica je bez mišljenja rekla: "Može, nije nikakav problem." Ja sam ostala bez teksta, znači dova je tu odigrala ulogu i naravno Allahova volja. Eto to je to što se tiče mene - dovom se sve može dobiti, samo insan treba biti uporan i ne odustajati.

Selam i svako dobro vam želim."

Allahova lijepa imena

"Subhanallah, elhamdulillah, Allahu Ekber ❤️.

Moja priča je bila proljetnog predivnog dana šetajući sa malom kćerkicom koja je imala pet godina i, kao i sve djevojčice, voljela je svoj mali nakit i nosila ga ponosno mašući ručicom.

Odjednom je osjetila i vidjela nema joj njene prelijepе narukvice koju je dobila od mene po dolasku sa hadža. Baš nju je najviše voljela i baš nju da izgubila. Počeo je plač, potraga, vraćanje na sva mjesta gdje se igrala, ništa.. Potoci i rijeke suza, neutješno dijete neće nazad kući.

Sva mjesta smo obišli, ništa.

Meni je odjednom sinula ideja doviti najljepšim

Allahovim imenima i zaista, ponavljamajući zajedno uzvišeno Allahovo ime Ya Besir - Onaj

Koji sve vidi, nije prošlo ni par minuta Allah dž.š. je uslišio našu dovu i narukvica se pojavila u zelenoj travi nedaleko od nas.

Elhamdulillah na svemu što je Uzvišeni Allah stvorio, na svim blagodatima kojima nas je obasuo, na znanju zikru i prelijepim Svojim imenima. Rabbi zidni ilma. Amin ya Rabbil Alemin ❤️❤️❤️ Amin."

Allahova lijepa imena

"Es-Selamu alejkum. Mala milijarda je uslišanih dova. Elhamdulillah! Allah u svakoj nemoći da izlaz i kad Mu ne zatražimo iz Svog izobilja, a ne kamoli na one momente kada suza dova bude.

Ali evo nešto posljednje na šta mi Gospodar moj odgovara, neka je sva hvala i zahvala Gospodaru svjetova.

Udala sam se prije skoro 2 godine, dobila sam kćerku elhamdulillah, koja ima nepunih godinu dana. Muž mi živi vani, tačnije u Beču.

Obzirom da nemam status tamo ni vizu, ne znam ni gdje živim više i nikako da se skrasim. Malo tamo, malo vamo, sa mužem koji i nije puno angažiran oko mog statusa, niti

zainteresiran, a meni je to jako neophodno iz više razloga: da bih imala zdravstveno osiguranje makar negdje, zatim da bih mogla da radim i angažujem se malo više oko toga, jer se ne osjećam da imam oslonac pored sebe, osim Gospodara. Često mi se i "nabija" na nos svaki dinar i to je pritisak za svakodnevnicu pored drugih problema.

U svemu tome da skratim priču, stalno sam dovila Gospodaru da mi pomogne oko statusa, te je Allah poslao čovjeka koji je u veleposlanstvu u Beču.

Čovjek Austrijanac da mi olakša proces svega. Eto tako nama Gospodar naše dove ukabuli i da nam nadu i olakšanje kada se i ne nadamo. Allahu Ekber!"

Allahova lijepa imena

"Selam drage moje...

Allah nas iskušava raznim iskušenjima iz Svoje milosti prema nama ...Nekad nam se život promijeni za jedan djelić sekunde ..i onda nam se čini da je krenuo životni točak niz brdo ...Od kuće do bolnice sam stigla za 5 min, moj život je bio skoro ugašen ...ono malo svijesti što sam imala mislima sam počela učiti Ajetu-l-Kursiju to sam ponavljala ne znam ni ja koliko puta...vraćanje iz besvjesnog u svjesno stanje sam čula doktoricu: "Dobro je hvala Bogu, ostala je živa.. uspjeli smo"....

Hvala Allahu uslišao je moju dovu koju sam stalno poslijevjakog namaza ponavljala da doživim da mi kćerka bude hafiza ...i doživjela sam hvala Allahu ..i kad sam mislila da je krenuo život nizbrdo, nisam izgubila nadu u Allaha da će uslišati moju, toliko puta sa srca izgovorenu dovu ...40 dana provedenih u bolničkom krevetu saburanja i traženja oprosta bila je velika škola za mene i moju porodicu, izlazak iz bolnice je radost, ali još veća radost je tek slijedila...

Za nepunih godinu dana Uzvišeni Allah je mene i moju porodicu nagradio sa hafizom... moja kćerka je postala hafiz Časnog Kur'ana...

Za ono šta molimo Uzvišenog Allaha sve ćemo dočekati, samo moramo malo pričekati, Allah azze ve dželle je Taj Koji ispunjava sve naše želje i ne ostavlja nas nikad same..
Neka vas Uzvišeni Allah nagradi. Amin

Nermina

Allahova lijepa imena

"Esselamu alejkum ve rahmetullahi ve berekatuhu.

Jedna od mnogoogih mojih kabul dova je bila bez riječi. Bili smo u iskušenju, roditelji moga muža su nas izbacili iz kuće, kako nam je njegov baba rekao: "Svoje stvari i vani." Tako smo došli u Sarajevo bez ičega osim svojih stvari. Nedugo nakon našeg dolaska još se nismo stigli ni oporaviti od šoka, muž mi je morao ići na teren u drugi grad, a mi imali svega 50 KM u kući, njegova povratna karta je bila oko 40 KM.

Kad sam ga pratila na stanicu on uzme 5 KM i daje mi kaže: "Evo, mila, da imaš dok ne dođem."

I sad plačem kad se sjetim tog momenta.

Rekoh: "Neka, mili, tebi za hljeba, makar ja imam brašna, dat će nama dragi Allah nafake odakle se i ne nadamo."

Otišla sam kući vrištati u sebi, ali tiho plačući, nisam ništa riječima od svog Gospodara tražila, ali je On Uzvišeni znao šta meni treba.

Zaspala sam plačući i probudilo me zvono telefona... Poziv za posao. Elhamdulillahi Rabbil Alemin.

Allahova lijepa imena

"Esselamu alejkum.

Više je primjera (mada nisu doslovno baš kako bih ja voljela, ali su ostvarene, elhamdulillah). Naprimjer: 6 godina čekam i želim da obavim banjsku rehabilitaciju radi svoje bolesti, međutim, uprkos dovama, ne uspijevam skupiti potrebnii iznos od 2000+ KM. Ne želim tražiti ništa ni od koga, iako mi pojedini govore: "Pa de mogu ti tvoji, šta je to njima, ništa." i slično. Ja ne želim (znaju za moje stanje, a imaju i hvala Bogu mogu i opet niko ni "mukaet". Možda neće, jer možda čekaju da im ja tražim, da ih moljakam...možda jednostavno ne razmišljaju o tome - ne znam.)

I tako ja čvrsto odlučim - maksimum od sebe, i ne želeteći sebi priuštiti nešto što mi nije baš osnovna životna potreba - jer želim i onu marku preusmjeriti za banjsko liječenje, (imala sam poteškoća uoči ramazana i čitav ramazan i evo i dan danas), i samo sam čekala momenat da mi bude bolje da mogu sama sebi zaraditi, na način koji iole mogu raditi, možda jeste malo neobičan u smislu mizerije, ali to je jedan od jedinih načina koji su iole fino, čisto i pošteno izvodivi na iole lijep način.

I tako taman da krenem - dolazi poruka na viber - da mi je uplaćeno za 9 dana...(baš iznenađenje) ne mogu sebi da dođem i s te strane, a i s druge, jer čekam mnoštvo nalaza, kontrola i da curica završi sa školom. I ja to podijelim, naravno uz lijepu zahvalu - kad dolazi mi broj da podignem preko westerna 2400 KM.

Da uplatim i da odem kad meni odgovara. Hvala Allahu neizmjerno! Iako ne volim da mi neko da, više volim da sam sama zaradila, ali eto - to je nešto izvan moje moći.
Subhanallahi ve bihamdihi, subhanallahi-l-azimi."

Allahova lijepa imena

"Čitajući primjere drugih odlučih da podijelim jednu od situacija kojima se uvijek vraćam kada me dunjalučke brige potište. Muž i ja nismo radili. Studirali smo, a sa nama su živjele i njegove sestre.

Studentica za primjera. I onda su krenuli problemi, iscenirani, izmišljeni i na koje smo dolazili samo da bismo pokupili ono što nam se serviralo. Znali smo, nas dvoje, zanoćiti gladni, da bi drugi imali sutradan nešto u frižideru. Nisam imala ništa novo obući, pa sam si kupila nekog jeftinog materijala i sašila haljinu. Muž je nosio jedne novije hlače na fax skoro dvije godine. Nismo htjeli nikome dati do znanja za naše stanje i trudili smo se da niko, pa čak ni njegove sestre koje su s nama stan dijelile ne primijete.

Zarađivala sam gdje god sam mogla, muž isto, samo da bismo skuckali za tu kiriju. I skripte jer knjige nisam ni pomicala kupiti. Uzimala sam iz biblioteke i uredno vraćala. Njihova mladost je išla u korist tome da ne primjećuju. Ali nije išla u korist mojoj psihi. Počela sam padati duboko u depresiju čije posljedice imam i danas. Jednog dana smo došli u nezgodnu situaciju, kasnili smo s kirijom. Cijelih 360KM. Nismo imali ništa u frižideru, ali baš ništa, i meni je bio potreban novac da odem doktoru. Bila sam jaaako jako loše. U tom trenutku jedna od sestara ulazi i govori: "Trebali biste kupiti hrane, nema ništa u frižideru!" To je bio momenat gdje sam se doslovno raspala, iz dna duše sam dovila Uzvišenom za izlaz. A vjerujem da je i muž.

Nakon par trenutaka nevjerice što od same situacije koja nas je pokosila, što od njenih riječi i svega što smo prošli s njom, Uzvišeni nam šalje izlaz. Zove nas jedan divan insan da nam kaže da smo dobili stipendije. I to odmah da dođemo. Tačno onoliki iznos koliko nam je trebalo da pokrijemo troškove i da odem doktoru. I da saznam da je nafaka koja nam se nakon toga otvorila nafaka djeteta u mojoj utrobi. Gospodar kada nas iskušava, iskušava nas da bi nas pripremio za neke bolje, ljepše i veće stvari. Mi smo to iskušenje shvatili kao pripremu za roditeljstvo, i hvala Mu."

Allahova lijepa imena

"Esselamu alejkum ve rahmetullahi ve
berekatuhu.

Drage moje sestre, suze su mi krenule
čitajući Vaše priče koje ste podijelile sa
nama. Imam potrebu da i ja ispričam neke
svoje.

Snaha mi trudna hvala Allahu, Gospodaru
svjetova. Toliko je povraćala da je na
infuzijama preživljavala 4,5 mjeseca.

Ustajala sam i noću dovila. Bila sam na
rubu plača svaki dan, toliko mi je bilo žao.

Zove ona mene nakon 27. noći ramazana i
pita: "Jesi li ti sinoć dovila za mene?"

"Jesam, sine, svaki dan, svaki namaz."

Kaže: "Znala sam da si to ti, nešto mi se
okrenulo i ustala sam i jela i nije mi više
muka."

Hvala Uzvišenom Allahu na Njegovoj
milosti."

"Esselamu alejkum ve rahmetullahi ve berekatuhu, draga braćo i mile sestre.

Ovo kazivanje pored naslova "Moć dove" više bih nazvala moć Allahovog dž.š. Govora odnosno moć sura i ajeta Kur'ana Časnog. Naime, riječ je o mojoj vječitoj želji i čežnji za Kabom još od najranijeg djetinjstva. Nekada je isprāčaj hadžija na presveta mjesta Mekke i Medine trajao po nekoliko mjeseci. Tako je bio isprāčaj moga djeda i nene, zatim kasnije moje mame i moga babe. Dolazila je sva familija sa darovima i poklonima za putnika ka Allahovoju kući, a hadžije bi angažovale po tri tzv. aščije ili kuharice koje bi pripremale i služile raznovrsna bosanska slana i slatka jela i isprāčale sve posjetioce budućih hadžija. Kao dijete moja maštanja i snovi su se svodili samo na putovanje u Mekku i Medinu. Godinama sam u srcu i duši nosila i zamišljala lik našeg Pejgambera i sanjala tavaf oko Bejtullahu i u snu pila bistri zemzem izvor vodu koju je Uzvišeni Allah podario Hadžeri ispunivši njene dove.

Prolazile su godine, a moja maštanja i snovi se ne ispunjavaju. Dovila sam i molila tiho da ne čuje niko i sva u suzama bi zaspala. Čežnja je bivala sve veća, suze same poteku pri samom sjećanju na džennet-bašču Revdu, zlatna vrata Kabe i crni ogrtač Bejtullahu. Kasnije nakon izvjesnog vremena i proširenog znanja o Kur'anu, postala mi je sura Jusuf kao najdraža sura. Opet suze i plač za malim Jusufom i nepravdom njegove braće prema njemu. Ali Allahova milost je beskrajna i Jusuf je podnio sve kušnje i Allah dž.š. ga postavi za vladara. Subhanallah, elhamdulilah, Allahu Ekber. Svakoga dana sam puštala suru Jusuf i pomoću njenog sadržaja molila sam Uzvišenog Allaha da obavim hadž, vidim Revdu, klanjam dva rekata u džennet-bašči i pored crnog ogrtača Bejtullahu i dodirnem hadžeru-l-esved. Trajalo je to nekoliko godina, ali nikada nisam posumnjala da mi Uzvišeni Allah neće uslšiti moju molbu.

I, zaista, jednoga dana mojoj sreći nije bilo kraja- Allah dž.š. me počastio i pozvao Sebi u goste. Subhanallah, elhamdulillah, Allahu Ekber. Bilo je to nešto neopisivo, beskrajno nedokučivo i neobjašnjivo običnom ljudskom razumu. Kada sam vidjela broj 12 u rukama našeg vodiča za hadž, tada sam spoznala moć sure Jusuf, a to je sura broj 12 u Kur'anu Časnom. Dovite, molite, zikrite, oslonite se samo na Allaha dž.š., zovite Ga i On će vam se odazvati kad-tad. Inšallah, elhamdulillah. ❤️ Amin ja Rabbe-l-alemin. ❤️ Amin. Subhanallahi ve bi hamdihi. Subhanallahi-l-alijji-l-azim. ❤️

Allahova lijepa imena

"Prelistala sve poruke, elhamdulillah završene sa obećanjem Allahovim da posle svake teskoće dolazi olakšanje pa tako i meni. Sa 14 godina stavila svoju krunu. Sa 17 godinasam se udala takoreći u dobrostojeću familiju. Bila je to familija za svaku pohvalu, ko ih je znao o njima pricao. Posle mog siromašnog detinjstva i porodice u kojoj sam živela tu sam pokušala naći izlaz.

Ni ne sluteći da familija koja tako dobro stoji u svakom smislu ustvari je tako dobro prikrivala sve svoje nedostatke.

Svekar je želeo da bude večiti gazda, sve njemu u ruke baveći se poljoprivredom, ali ne daj Bože potražiti mu dinar, napolje bi morao prespavati.

Nemalo posle imala sam kćerku, a zatim i sina - e tu počinje moja prava borba za opstanak. Po doktorovim rečima rođen je zdrav, ali sa 42 dana života beba je pala u komu, bio je othranjen i sa 42 dana imao 6 kila.

Pao je u komu na 7 dana, tada nam se činilo da nemamo kud. Skupe terapije, skupi aparati, a pomoći od nikud. Zajmili smo se od kuće do kuće i tako sve ukrug.

Nedugo zatim moj brat je otišao za Nemačku, slao je koliko je mogao i pomagao.

Svekar i dalje predstavljaо kao da je sve njegova zasluga. Na posletku, idući autobusom iz Beograda iz bolnice sa bebom u rukama plačući u sedište prišla mi je devojka i pitala sta mi je. Ispričala sam joj da moram odustati od lijekova sina, jer svekar ne da i ne smem ni da spomenem da potražim, a svako tele sam otelila, svaku kravu ja muzla rukama. Sve bi telad prodao i sebi pare ostavljaо.

Ona mi je rekla dođi za dva dana kod mene u socijalno. Otišla ja, a ona mi da jedan papirić pisalo je da pokupim neka dokumenta. Pokupila ja sve to i odnesem, a ona mi kaže ti idi kući i čekaj. Čekala ja mozda neku godinu i prestalo moje nadanje, već i zaboravila na to kad me jednom pozvao postar i rekao stiglo ti neko rešenje za neke pare. Elhamdulillah devojka je sredila da primam socijalu i tuđu negu i pomoć na sina. Nedugo posle muž se zavadio sa ocem i otišao u rudnik za digli smo ruke od pomaganja svekru. Ni danas mu ne pomažem ništa niti mi muž dozvoljava tako.

Devet godina života mog sina, borbe, bola, suza, neprespavanih noći za nikad ne zaboraviti. Da bi me što više ugrozili, nazivali lopovom, zaklapali svoje sobe... Ja živeći u dve sobice sa invalidom, ali gurala i pregurala, a kako i s koliko bola i bolne priče zna samo Allah.

Posle su mi braća otvorila svoje ruke, slali, pomagali, davali, a zasluge pripisivaо svekar - kao umrli bi da nije njega od gladi.

Posle smrti mog sina pre dve godine prestala primanja nege i socijale, ostala samo rudnička plata. Sada imam 2 sina i dve kćerke. Elhamdulillah, starija sad upisuje medresu, muž hoće ići za Nemačku. Opet treba mnogo i mnogo, ali ne žalim se. I dalje mi braća pružaju podršku, ali ja nisam odustala od dove i zikra.

Elhamdulillah, evo kćerka upisuje medresu, ja učim Kur'an, ne odustajem.

Elhamdilulillah, elhamdulillah na izlazu na svakom koraku Allah me pomagao i uslišavao moje dove."

"Hvala Allahu na blagodati dove.
Na drugoj godini fakulteta imala sam težak ispit iz patologije koja je obimna i opširna.

Većina studenata taj ispit pada.

Učila sam koliko sam mogla i dovila Allahu da mi "potrefe" pitanja koja sam naučila, kao što je bila patologija kardiovaskularnog sistema. Kao što rekoh, predmet je obiman, a ja sam naučila svega tri oblasti. Dovila sam Allahu-iskrenim djelima koja sam uradila u ime Njega, Plemenitog i Veličanstvenog. Došao je ispit i meni su došla pitanja upravo iz ove tri oblasti koje sam i naučila, uključujući kardiovaskularni sistem.
Allahu ekber! Allahu ekber! Allahu ekber! Dobila sam devetku čistu, a da su pitanja bila drugačija sigurno ne bih ni prošla.

Drage sestre, ako znate da imate djelo koje ste učinile samo zbog Allaha, dovite Allahu tim djelom. Ovo je samo jedan primjer u nizu primjera kada je dova primljena. Njih zaista ima mnogo.

Sestra Almina."

Allahova lijepa imena

Allahova lijepa imena